



ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΧΡΕΟΣ, ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ

ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΟΣΟΙ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ

Για την ΑΤΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Ψηφίζουμε Αντικαπιταλιστική Ανατροπή

Η Αττική της κρίσης και της ελπίδας

Τέσσερα χρόνια μετά την έναρξη των μνημονίων και οι πληγές είναι βαθιές στην Αττική και τους ανθρώπους της. Οι εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι, οι άστεγοι, όσες και όσοι είδαν να μειώνονται οι αποδοχές τους ακόμη και 50%, να διαλύονται οι εργασιακές σχέσεις τους, αυτές και αυτοί που βρέθηκαν χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, οι νέες και οι νέοι που μεταναστεύουν, τα χιλιάδες κλειστά μαγαζιά, η έκρηξη στην τοξικοεξάρτηση, η καθημερινή απελπισία όλων μας διαψεύδουν τις διακηρύξεις ότι «μπήκαμε στην ανάκαμψη».

Και αυτό δεν περιορίζεται στην Αττική. Η **κυβέρνηση, η ΕΕ και το ΔΝΤ έχουν βαλθεί να κάνουν πράξη την πιο άγρια και βάρβαρη πολιτική** για να μείνουμε **μέσα στη φυλακή του ευρώ και της ΕΕ**, για να αποπληρωθεί το **ληστρικό χρέος**, για να μπορούν να **ληστεύουν το μόχθο** μας οι εργοδότες και να **βιάζουν τη φύση** οι επενδυτές.

Η **κυβέρνηση μόλις ψήφισε ένα ακόμη μνημόνιο** και υποσχέθηκε ότι θα ψηφίσει άλλο ένα το φθινόπωρο. Την ίδια ώρα το ένα **αντιδημοκρατικό πραξικόπημα** διαδέχεται το άλλο, με την κυβέρνηση να **απαγορεύει διαδηλώσεις**, να βομβαρδίζει με χημικά και να στοχοποιεί αγωνιστές, να είναι έτοιμη, όπως αποκαλύφθηκε πρόσφατα, ακόμα και να χρησιμοποιήσει το στρατό ενάντια στον «εχθρό λαό».

Η **δολοφονική συμμορία της Χρυσής Αυγής**, οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σ. Λουκμάν, προσπάθησε να παρουσιαστεί ως δήθεν «αντισυστημική» δύναμη προβάλλοντας το φασιστικό και ρατσιστικό δηλητήριο σαν λύση. Το κίνημα όμως κατάφερε να αποκαλύψει τον εγκληματικό και βαθιά αντεργατικό ρόλο της, ενώ συγχρόνως ξεσκεπάστηκαν οι σχέσεις της και με τον κρατικό μηχανισμό, την κυβέρνηση αλλά και τα μεγάλα συμφέροντα.

Στην Αττική όμως τα τέσσερα χρόνια που πέρασαν **γράφτηκαν και μεγάλες σελίδες αντίστασης και αγώνα**. Οι δεκάδες γενικές απεργίες, οι καταλήψεις, οι Πλατείες, εκείνο το μεγάλο μάθημα λαϊκής δημοκρατίας, η Κερατέα που άντεξε και νίκησε, οι μεγάλες αντιφασιστικές διαδηλώσεις: Αυτές οι μάχες ήταν που προκάλεσαν ρήγματα, αποσταθεροποίησαν κυβερνήσεις, οικοδόμησαν **νέες μορφές λαϊκής ενότητας και αλληλεγγύης**, όξυναν την **πολιτική κρίση**. Βγήκε στο προσκήνιο ένα **ρεύμα μαχητικής δράσης και αντικαπιταλιστικής αναζήτησης** που ήταν παρόν και πρωτοστάτησε στους αγώνες της προηγούμενης περιόδου ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών, ενάντια στις απολύσεις σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, ενάντια στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, στην εμπορευματοποίηση και

το ξεπούλημα ελεύθερων δημόσιων χώρων.

Περιφέρεια Αττικής: στρατηγείο της επίθεσης

Οι δήμοι και οι περιφέρειες αποτελούν τμήμα του κρατικού μηχανισμού, αναπόσπαστο στοιχείο της πολιτικής, ιδεολογικής και οικονομικής λειτουργίας του, ένα ολοκληρωμένο τοπικό κράτος.

Από την ψήφιση του Καλλικράτη μέχρι σήμερα έγιναν **σημαντικές αλλαγές στο επίπεδο του τοπικού κράτους, της τοπικής αυτοδιοίκησης.** Οι αλλαγές αυτές οδήγησαν στην περιστολή έως και την **κατάργηση κοινωνικών παροχών,** στη μεταφορά του κόστους τους στους εργαζόμενους, στη **συρρίκνωση των μισθών,** στην **απόλυση** χιλιάδων εργαζομένων στους ΟΤΑ και την αντικατάστασή τους με φθινό εργατικό δυναμικό ελαστικών σχέσεων, στην **ενίσχυση του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου,** στην **ιδιωτικοποίηση κερδοφόρων τομέων,** στην **εκποίηση δημόσιας περιουσίας** και φυσικού πλούτου, στην **αυταρχική θωράκιση** του τοπικού κράτους απέναντι στον λαϊκό παράγοντα.

Ο Καλλικράτης επέβαλε τη **συγκέντρωση της «τοπικής εξουσίας» σε όργανα όλο και πιο απομακρυσμένα** από τους κατοίκους των πόλεων και των χωριών προκαλώντας την ακόμη μεγαλύτερη ερήμωση της υπαίθρου. **Ενώ μετέφερε πλήθος αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ, οι αντίστοιχοι πόροι από το κράτος μειώθηκαν δραματικά.** Την ίδια ώρα οι ΟΤΑ υποχρεώνονται να υποβάλουν ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και ελέγχονται γι' αυτό από το **Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας.** Κάτι τέτοιο βέβαια, για να πραγματοποιηθεί, σημαίνει νέες περικοπές κοινωνικών δαπανών των δήμων (υγεία, παιδεία, υποδομές), ουσιαστική διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών τους, μείωση μισθών και διαθεσιμότητα εργαζομένων, απολύσεις συμβασιούχων, παραχώρηση σε ιδιώτες λειτουργιών του δήμου (καθαριότητα κ.λπ.), τις οποίες φυσικά θα πληρώσουμε εμείς, και ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας.

Στο μεταξύ **οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ μειώνονται κατά χιλιάδες με τις απολύσεις και τη διαθεσιμότητα** – με αποτέλεσμα οι πρώτες υπηρεσίες που πλήττονται να είναι οι κοινωνικές– και **αντικαθίστανται από εργαζόμενους «δούλους» 5μηνης απασχόλησης** μέσω των αμαρτωλών ΜΚΟ, «ωφελούμενους ανέργους» με μισθό 500 ευρώ και χωρίς δικαιώματα. Παράλληλα ενθαρρύνονται να γίνουν επιχειρηματίες φτιάχνοντας **Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις.** Συγχρόνως, ακριβοπληρωμένα έργα παραχωρούνται σε ιδιωτικές κατασκευαστικές επιχειρήσεις μέσω του θεσμού των **ΣΔΙΤ** (Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα).

Μέσω του Καλλικράτη **το τοπικό κράτος συνδέεται πιο έντονα με την ΕΕ, με τα χρήματα των ευρωπαϊκών ταμείων** (ΕΣΠΑ-ΣΕΣ κ.λπ.), προσαρμόζεται ασφυκτικά στις κατευθύνσεις ανάπτυξης της και γίνεται εργαλείο για το ξεπέρασμα της κρίσης σε όφελος του κεφαλαίου.

Η Περιφέρεια Αττικής πρωτοστάτησε στην εφαρμογή των μνημονιακών πολιτικών. Το βασικό πλαίσιο στο οποίο κινήθηκε ήταν η επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων που προβλέπονται από τις δανειακές συμβάσεις, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου, της ακίνητης περιουσίας, της διαχείρισης των απορριμμάτων, των ενεργειακών και μεταφορικών υποδομών και των υδάτων.

Αποτέλεσε το **στρατηγείο των περιβαλλοντικών εγκλημάτων.** Στήριξε τα σχέδια καταστροφής στην **Κερατέα.** Νομιμοποίησε το **ξεπούλημα του Ελληνικού** στον Λάτση και την πλήρη τσιμεντοποίησή του. Στήριξε την **ιδιωτικοποίηση του Αστέρα** Βουλιαγμένης. Συναίνεσε πλήρως στη λογική των **fasttrack επενδύσεων.** Υπηρέτησε την **επέλαση της Cosco** στο λιμάνι. Στη **διαχείριση των σκουπιδιών** ενδιαφέρεται αποκλειστικά και μόνο να πάρει το έργο ο Μπόμπολας και οι άλλοι ντόπιοι και ξένοι εθνικοί «εργολάβοι» προωθώντας πανάκριβες και εξαιρετικά ρυπογόνες τεχνικές καύσης αντί άλλων φθηνότερων

και περιβαλλοντικά φιλικότερων τεχνικών.

Πρωτοστάτησε στην εφαρμογή **τοπικών συμφώνων απασχόλησης**, Προγραμμάτων Κοινωνικού Εργασίας, **θέσεων πεντάμηνης απασχόλησης**, ΚΟΙΝΣΕΠ κ.ά. διαφημίζοντας την εμπλοκή της ως «συμβολή στην αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της Αττικής» (!), με δημιουργία θερμοκοιτίδων κοινωνικής επιχειρηματικότητας και άλλα παρόμοια, αλλά και με παρεμβάσεις στον ιδιωτικό τομέα (προσπάθεια κατάργησης της κυριακάτικης αργίας, «Λευκές Νύχτες» στα μαγαζιά). Στήριξε το **έγκλημα με τα διόδια** προς όφελος των μεγαλοεργολάβων. Ακόμα και τον εξαιρετικά χαμηλό προϋπολογισμό της και το αποθεματικό της δεν τα διέθεσε σε ουσιαστικά μέτρα αντιμετώπισης της κοινωνικής καταστροφής, ακριβώς επειδή οι πολιτικές της δεν στοχεύουν σε αυτό.

Προβάλλει ως κοινωνική πολιτική τα **προγράμματα του ΕΣΠΑ**, δηλ. τον βασικό μοχλό ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων και ιδιωτικοποίησης των βασικών υποδομών.

Αυτή την πολιτική εκφράζει σήμερα ο συνδυασμός Σγουρού, με την τυπική στήριξη του ΠΑΣΟΚ αλλά και την ουσιαστική στήριξη των δυνάμεων του συστήματος. Είναι ο κατεξοχήν εκπρόσωπος, μαζί με τον «επίσημο» υποψήφιο της ΝΔ Κουμουτσάκο, **της μνημονιακής λογικής και της εξυπηρέτησης των επιχειρηματιών**. Πρέπει να τους μαυρίσουμε σε αυτές τις εκλογές. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και ο Τζήμερος με το συνδυασμό ακραίου νεοφιλελευθερισμού αλλά και τις φασίζουσες απόψεις σε πολλά σημεία. Από την άλλη, τόσο η ΔΗΜΑΡ, με τη Γιαννακάκη, όσο και οι ΑΝΕΛ, με τον Χαϊκάλη, προσπαθούν να εμφανίσουν μια δημοκρατική και διαφανή διαχείριση, στην πραγματικότητα όμως εκφράζουν μια παραλλαγή της πολιτικής που εφαρμόζεται.

Πρόκληση για το λαό αποτελεί η κάθοδος του στελέχους της δολοφονικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής Παναγιώταρου, που λειτουργεί σαν μοχλός συνολικότερης αντιδραστικής και αυταρχικής μετατόπισης. Είναι αναγκαίο να παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να μη βρει καμία κοινωνική αποδοχή η φασιστική και ρατσιστική πολιτική, είναι αναγκαίο να τους μαυρίσουμε εκλογικά

Η **υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ Ρένα Δούρου**, από την άλλη, προσπαθεί να παρουσιαστεί ως η επόμενη περιφερειάρχης. Καταθέτει ένα πρόγραμμα διαχείρισης σε αρμονία με το συνολικότερο διαχειριστικό μοντέλο εντός συστήματος και ΕΕ που προβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Κάνει λόγο για «δημοκρατικές» αλλαγές στον Καλλικράτη, προωθεί μια νέα «υγιή» επιχειρηματικότητα. Θεωρεί **πανάκεια τις χρηματοδοτήσεις από την ΕΕ**, που στοχεύουν ουσιαστικά στην ενίσχυση του κεφαλαίου, χωρίς να αμφισβητεί τους όρους που τις συνοδεύουν, και προβάλλει τη χρηστή διαχείρισή τους. **Δεν προωθεί την ενεργητική συμμετοχή και δράση των κινημάτων**, αλλά λειτουργεί με τους συνηθισμένους επικοινωνιακούς όρους άσκησης πολιτικής μέσω της ανάθεσης των λύσεων στους «ειδικούς» επαγγελματίες πολιτικούς. «Πολιτικοποιεί» τις εκλογές με βάση την προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να φανεί το αποτέλεσμα των τοπικών εκλογικών αναμετρήσεων σαν προάγγελος κυβερνητικής νίκης του.

Από την άλλη, **ο συνδυασμός του ΚΚΕ**, με επικεφαλής τον Θανάση Παφίλη, προβάλλει τη συνολική γραμμή του ΚΚΕ για τα κεντρικά και τα τοπικά ζητήματα και προτείνει την κομματική-παραταξιακή ενίσχυσή του ως προϋπόθεση για οποιοδήποτε θετικό βήμα. Η πολιτική του πρόταση, όπως και η πρόταση του ΚΚΕ, **δεν επιδιώκει την κοινή ανατρεπτική δράση**, δεν συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός κινήματος ανατροπής. Ενώ προσδιορίζει τα όρια της πολιτικής στους δήμους και τις περιφέρειες, προβάλλει το μοντέλο ενός δημάρχου ή περιφερειάρχη που μπορεί να λειτουργήσει φιλολαϊκά χωρίς όμως να θέτει αναγκαίο όρο ένα ταξικά ανασυγκροτημένο λαϊκό και εργατικό κίνημα.

Ανατροπή και ελπίδα και στην Αττική!

Ψηφίζουμε - στηρίζουμε Αντικαπιταλιστική Ανατροπή

Υπάρχει άλλος δρόμος, χωρίς χρέος και μνημόνια, έξω από ευρώ και ΕΕ

Σήμερα **δύο δρόμοι ανοίγονται στην ελληνική κοινωνία**. Ο ένας δρόμος, που τον στηρίζουν οι δυνάμεις του κεφαλαίου, ντόπιες και ξένες, είναι ο δρόμος ξεπεράσματος της καπιταλιστικής κρίσης μέσα από την κοινωνική καταστροφή των εργαζόμενων, της νεολαίας, του λαού. Αυτός ο δρόμος περνάει μέσα από την παραμονή στη φυλακή των μνημονίων, του χρέους, του ευρώ και της ΕΕ. Περνάει μέσα από τον αυταρχισμό στους τόπους δουλειάς, από την ένταση της κρατικής καταστολής, από τη μετατροπή της Αθήνας σε μια τεράστια απαγορευμένη ζώνη απέναντι σε κάθε λαϊκή διαδήλωση, από τη φασιστική και ναζιστική βία. Είναι ο δρόμος της πρόσδεσης στην «ευρωπαϊκή ενοποίηση» μέσα από την πρόσδεση στην ΕΕ των μνημονίων, της φτώχειας, της ανεργίας, των πολυεθνικών και της επιτροπείας, του ολοκληρωτισμού και της στήριξης του φασισμού, της **Ευρώπης-φρούριο** που οδηγεί στις **Λαμπεντούζες**, τις εκατόμβες **μεταναστών και προσφύγων**, την ένταση του ρατσισμού και των αντιμεταναστευτικών πολιτικών. Η «Κοινή Εξωτερική Πολιτική» μεταφράζεται σε στρατιωτικές επεμβάσεις στην Κεντρική Αφρική για την υπεράσπιση των συμφερόντων των πολυεθνικών. Η **ΕΕ είναι μια φυλακή των λαών, ένας ιμπεριαλιστικός μηχανισμός**: καθημερινά επιβάλλει επιτροπεία και καταλύει κάθε έννοια λαϊκής κυριαρχίας.

Το ευρώ, το «κοινό νόμισμα», αποδείχτηκε βασικός μοχλός αυτών των πολιτικών κι έκανε ακόμα εντονότερη την οικονομική και κοινωνική κρίση. **Δεν είναι «εγγύηση σταθερότητας» αλλά παράγοντας φτωχοποίησης και εξαθλίωσης**. Εμείς λέμε ότι **η μεγαλύτερη καταστροφή θα είναι να παραμείνουμε στο ευρώ και στην ΕΕ, να συνεχίσουμε σε αυτό τον καταστροφικό δρόμο**. Η **έξοδος από το ευρώ και η αποδέσμευση από την ΕΕ θα ανακόψουν μια πορεία καταστροφής**, θα κατοχυρώσουν ξανά τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία, θα επιτρέψουν στην εργαζόμενη πλειοψηφία να μπει μπροστά και να αξιοποιήσει, με βάση τον δημοκρατικό κοινωνικό σχεδιασμό, τις συλλογικές παραγωγικές δυνατότητες του τόπου προς όφελός της. Και δεν θα είναι δρόμος «απομόνωσης» αλλά ισότιμης διεθνιστικής συνεργασίας με τους λαούς και τα κινήματα στην Ευρώπη, τα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο.

Στην καταστροφή απαντάμε με παλλαϊκό ξεσηκωμό για ανατροπή

Σήμερα αντιμέτωποι με όλη την εμπειρία της καταστροφής από τα μνημόνια και τις πολιτικές που επέβαλε η τρoίκα ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ, σε αγαστή συνεργασία με το κεφάλαιο, **μπορούμε να χαράξουμε έναν άλλο δρόμο: Το δρόμο του παλλαϊκού ξεσηκωμού και της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, ένα δρόμο αλλαγών, ένα δρόμο ελπίδας**.

Σήμερα γίνεται φανερό ότι απαιτείται ένα πρόγραμμα για την επιβίωση αλλά και την ουσιαστική βελτίωση των όρων οικονομικής και κοινωνικής ζωής των εργαζομένων και του λαού. Οι βασικοί άξονες ενός τέτοιου προγράμματος είναι οι εξής:

- Έξοδος από το ευρώ και την ΕΕ.
- Μονομερής καταγγελία των μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων, κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων.
- Ανατροπή της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και κάθε κυβέρνησης που εφαρμόζει τα μνημόνια και διαχειρίζεται την επίθεση του κεφαλαίου.
- Εκδίωξη της τρoίκας ΕΚΤ-ΕΕ-ΔΝΤ και όλων των παραμηχανισμών της ΕΕ, κατάκτηση και διεύρυνση της εργατικής λαϊκής κυριαρχίας και του δικαιώματος του λαού να αποφασίζει για την τύχη του.
- Διαγραφή του δημόσιου χρέους με άμεση στάση πληρωμών στους πιστωτές.
- Διαγραφή ιδιωτικών χρεών για τις εργατικές-λαϊκές οικογένειες και τους ανέργους.
- Εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που κλείνουν και απολύουν, με εργατικό - λαϊκό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση.

- Αυξήσεις σε μισθούς-συντάξεις και ριζική αναδιανομή εισοδήματος και πλούτου υπέρ των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.
- Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, με επαρκή μισθό για τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και πλήρη ασφάλιση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο ύψος του μισθού και πλήρη, δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όσο καιρό παραμένει κάποιος άνεργος.
- Εξασφάλιση της εργατικής και λαϊκής κατοικίας, απαγόρευση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας και των κατασχέσεων σε μισθούς, συντάξεις και καταθέσεις των εργαζομένων και του λαού. Απαγόρευση της διακοπής ρεύματος και νερού για χρέη σε ΔΕΗ και ΕΥΔΑΠ.
- Ανατροπή της αντιδημοκρατικής πολιτικής της βίας, της καταστολής και του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης με δημοκρατικές κατακτήσεις υπέρ των εργαζομένων και του λαού.
- Πάλη κατά της φασιστικής απειλής και του ρατσισμού για την υπεράσπιση, νομιμοποίηση, απόδοση της ιθαγένειας στα παιδιά τους και κατοχύρωση των δικαιωμάτων των μεταναστών ως αναπόσπαστου κομματιού της εργατικής τάξης.
- Έξοδος από το NATO, κλείσιμο των βάσεων, καταδίκη και άρνηση συμμετοχής στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες σε όλο τον κόσμο. Αποτροπή της απειλής ιμπεριαλιστικού πολέμου στην περιοχή μας, διάλυση του άξονα Ελλάδας-Ισραήλ.
- Υπεράσπιση των συλλογικών παραγωγικών δυνατοτήτων, για να μείνουν ανοιχτές επιχειρήσεις και εργοστάσια με εργατικό έλεγχο, για να καλλιεργηθεί η γη από τη μικρή και φτωχή αγροτιά και για να ζήσουν τα αυτοαπασχολούμενα λαϊκά στρώματα με τους συνεταιρισμούς τους.
- Υπεράσπιση και διεύρυνση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων των γυναικών και όλων των ανθρώπων που υφίστανται διακρίσεις λόγω του σεξουαλικού προσανατολισμού τους.
- Υπεράσπιση της φύσης και του περιβάλλοντος από τη ληστρική επιδρομή του κεφαλαίου.

Αυτό το πρόγραμμα είναι **πρόγραμμα μεταβατικό**, γιατί μέσα από τη διεκδίκησή του ωριμάζει η ανάγκη βαθύτερων ανατροπών και επαναστατικών αλλαγών για **μια σύγχρονη σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική**. Έτσι **θα βρεθούν οι δυνάμεις της εργασίας, της δημιουργίας και της γνώσης στο τιμόνι**. Απαραίτητες προϋποθέσεις για να γίνει αυτό είναι ένα ρωμαλέο και **ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα** και εκτεταμένες **μορφές αυτοοργάνωσης του λαού**, με επέκταση του εργατικού ελέγχου σε όλη την κοινωνία – αλλά και μια **ενισχυμένη αντικαπιταλιστική ανυπότακτη ενωτική Αριστερά** της επαναστατικής ανατροπής και της κομμουνιστικής προοπτικής.

Αυτό το πρόγραμμα δεν μπορεί να γίνει πράξη από κυβερνήσεις σαν κι αυτή που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ: μια διαχειριστική κυβέρνηση που θα χωράει ακόμη και συστημικές δυνάμεις και η οποία θα αποδέχεται εκ των προτέρων το πλαίσιο της ΕΕ και της ευρωζώνης και θα επιδιώκει την αποπληρωμή του χρέους, έστω κι έπειτα από «διαπραγμάτευση», μια κυβέρνηση που στο τέλος θα εφαρμόσει πολιτικές λιτότητας και φτώχειας. **Δεν μπορεί να γίνει πράξη με λογικές περιχαράκωσης, άρνησης της ανατρεπτικής κοινής δράσης** και ανυπαρξίας άμεσων μάχιμων πολιτικών στόχων – λογικές όπως αυτές που επιλέγει το σημερινό ΚΚΕ. **Χρειαζόμαστε την εξουσία των εργαζομένων και του λαού**, που θα στηρίζεται πρώτον και κυρίως στη δύναμη του εργατικού και λαϊκού κινήματος, στους ίδιους τους θεσμούς του εργατικού και λαϊκού αγώνα, μια εξουσία που να προχωρήσει σε όλες τις αναγκαίες τομές και ανατροπές.

Αττική των αγώνων και των κινημάτων

Σήμερα δεν έχουν θέση οι αυταπάτες για «αξιοποίηση των θεσμών της αυτοδιοίκησης». Τη λύση μπορεί να δώσει μόνο ένα **μαζικό κίνημα με ανεξάρτητα λαϊκά όργανα, συνελεύσεις βάσης στις γειτονιές, επιτροπές αγώνα και συντονιστικά, εργατικές λέσχες και κοινωνικά κέντρα** που θα αγωνίζονται ενάντια στους θεσμούς του Καλλικράτη και θα επιβάλουν τις εργατικές και λαϊκές διεκδικήσεις, θα οικοδομούν την αλληλεγγύη των «από κάτω» κόντρα σε λογικές φιλανθρωπίας, θα συμβάλλουν στη μάχη για τη λαϊκή επιβίωση. Θα απαιτούν κοινωνική ευημερία, που δεν είναι η «έξοδος στις αγορές» αλλά μια κοινωνία όπου κανείς δεν θα πεινάει και κανένα παιδί δεν θα κρύνει. **Για να σταματήσει η Αττική να είναι το βομβαρδισμένο τοπίο των μνημονιακών πολιτικών, για να ξαναγίνει η Αττική του συλλογικού αγώνα για ένα καλύτερο αύριο.**

Μόνο με κινήματα μπορούμε να κινήσετε:

- Να καταργηθεί ο Καλλικράτης και το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ.
- Να γίνει το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού Πάρκο Φυσικού Πρασίνου, πάρκο του λαού κι όχι του κεφαλαίου.
- Για να μην ιδιωτικοποιηθεί το λιμάνι του Πειραιά (ΟΛΠ). Έξω οι ιδιώτες από τη διαχείριση των υδάτινων πόρων και του δασικού πλούτου.
- Για να μην περάσουν οι περιφερειακοί σχεδιασμοί που στόχο έχουν τη διαχείριση των απορριμμάτων με τη δημιουργία μεγάλων ιδιωτικών μονάδων (Φυλή, Κερατέα, Γραμματικό) και την αναπαραγωγή του αίσχους των χωματερών. Λέμε όχι στην καύση των απορριμμάτων. Είμαστε αντίθετοι στην εισβολή ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων στον τομέα της καθαριότητας (της συντήρησης, της διαχείρισης των απορριμμάτων, της συλλογής-ανακύκλωσής τους). Χρειάζεται μια διαφορετική αντίληψη για τη συλλογή, τη διαχείριση και τη διάθεση - απόθεση των απορριμμάτων: Μείωση, πρόληψη απορριμμάτων, διαλογή στην πηγή, ανακύκλωση, κομποστοποίηση, επαναχρησιμοποίηση.
- Για να μην οικοπεδοποιηθούν η Πάρνηθα, ο Υμηττός και η Πεντέλη.
- Για να μην κατασκευαστούν κι άλλοι αυτοκινητόδρομοι στην Αττική. Απαιτούμε δημόσιες, ποιοτικές, δωρεάν συγκοινωνίες με τακτικά, πυκνά δρομολόγια, δωρεάν μετακίνηση ανέργων, φτωχών, μαθητών-σπουδαστών, ενίσχυση των δημόσιων ΜΜΜ και των εναλλακτικών τρόπων μετακίνησης (ποδήλατο), για να αποτραπεί η αλόγιστη χρήση του Ι.Χ. Η μετακίνηση είναι δικαίωμα: Να καταργηθούν τα διόδια, να εκδιωχθούν οι εργολάβοι από τους αυτοκινητοδρόμους. Όχι στην καταστροφή δημόσιων χώρων για να γίνουν δημόσια ή ιδιωτικά πάρκιγκ.
- Για να πούμε όχι στην τσιμεντοποίηση, την γκετοποίηση και την παρακμή του κέντρου της Αθήνας και των φτωχογειτονιών, όχι στην αστυνομοκρατία και την καταστολή.
- Για να αυξηθούν οι δαπάνες των υποδομών και των νέων ελεύθερων δημόσιων χώρων, για να δημιουργηθούν χώροι πρασίνου. Καμία πώληση σε εταιρείες και εκμετάλλευση δημόσιου χώρου από το κεφάλαιο. Να διαλυθεί το ΤΑΙΠΕΔ. Όχι στους νόμους του fast track. Έργα υποδομής για τις κοινωνικές ανάγκες με λαϊκό εργατικό έλεγχο. Όχι στα ΣΔΙΤ, όχι στα προγράμματα της ΕΕ (JESSICA).
- Για να συνεχιστεί η καθημερινή πάλη ενάντια στο φασισμό, για να διώξουμε τους φασίστες της Χρυσής Αυγής από κάθε γειτονιά, κάθε χώρο δουλειάς, κάθε συνδικάτο, κάθε σχολείο και σχολή. Ταξική αλληλεγγύη και κοινός αγώνας Ελλήνων και μεταναστών ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση!
- Για να αυξηθούν οι δαπάνες για τον πολιτισμό και τον αθλητισμό με στόχο την ελεύθερη πρόσβαση όλων των κατοίκων της Αττικής. Στήριξη της πολιτιστικής έκφρασης και της καλλιτεχνικής δημιουργίας, της θεατρικής παιδείας και των κοιτίδων πολιτισμού στις

γειτονιές, στήριξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού, χρηματοδότηση των υποδομών που θα είναι ανοιχτές στην άθληση για όλους και όλες και πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού. Η χρηματοδότηση του πολιτισμού και του αθλητισμού να πάψουν να είναι πεδίο ευνοιοκρατίας και άγρας ψήφων.



Αντικαπιταλιστική Ανατροπή: για την Αριστερά της ρήξης και της ανατροπής

Η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή όλα αυτά τα τέσσερα χρόνια δεν έλειψε από κανέναν αγώνα για την ανατροπή της σύγχρονης βαρβαρότητας. Βρεθήκαμε σε όλες τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής. Στηρίξαμε τις καταλήψεις και τα κινήματα ανυπακοής. Βάλαμε πλάτη στην αλληλεγγύη. Στην Κερατέα ήμασταν στο πλευρό των κατοίκων. Στηρίξαμε τις μεγάλες αντιφασιστικές κινητοποιήσεις. Στη Χαλυβουργία και στα άλλα εργοστάσια που έκλεισαν ήμασταν εκεί να στηρίξουμε τον αγώνα των εργαζομένων.

Στο Περιφερειακό Συμβούλιο σθεναρά αντισταθήκαμε σε κάθε προσπάθεια της πλειοψηφίας να νομιμοποιήσει επικίνδυνες και αντιλαϊκές επιλογές. Καταθέσαμε ολοκληρωμένες προτάσεις για κρίσιμα ζητήματα όπως η διαχείριση των απορριμμάτων. Επιμείναμε με συγκεκριμένες προτάσεις στο δρόμο της κοινής δράσης και του αγωνιστικού συντονισμού της Αριστεράς.

Το ψηφοδέλτιο της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής αποτελείται από ανθρώπους του αγώνα, από τα συνδικάτα, από το κίνημα νεολαίας, από τα τοπικά κινήματα, από τα κινήματα αλληλεγγύης, από τη μαχόμενη διανόηση. Τη μισθολογική υποβάθμιση, την επισφάλεια, την ανεργία τις έχουμε νιώσει στο πετσί μας, όπως έχουμε βιώσει και την αυτοπεποίθηση που φέρνει ο συλλογικός αγώνας. Δεν κατεβαίνουμε στις εκλογές για να «εκπροσωπήσουμε» αλλά για να συστρατευτούμε στον κοινό αγώνα για την ανατροπή.

Γιατί σήμερα περισσότερο παρά ποτέ χρειαζόμαστε μια άλλη Αριστερά. Εκείνη την Αριστερά που θα μπορούσε να είναι η ραχοκοκαλιά του πανεργατικού και παλλαϊκού ξεσηκωμού. Η Αριστερά που θαμπόλιαζε το κίνημα με στόχους και πρόγραμμα ανατροπής, που θα έβαζε στο στόχαστρο της την ΕΕ, το κεφάλαιο, το πολιτικό σύστημα, η Αριστερά που δεν θα ζητούσε απλώς να εκπροσωπήσει εκλογικά την οργή, αλλά να τη μετασχηματίσει σε κίνημα ανατροπής και συλλογικής δημιουργίας μιας νέας κοινωνικής οργάνωσης προς όφελος των εργαζομένων και του λαού.

Σε αυτή τη μετωπική Αριστερά του αναγκαίου προγράμματος για ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, του εργατικού ελέγχου και του νικηφόρου πανεργατικού και παλλαϊκού ξεσηκωμού θέλουμε να συμβάλουμε. Ξέρουμε ότι δεν είμαστε μόνοι μας σε αυτή την αναζήτηση. Αγωνιστές από τη βάση των κομμάτων της Αριστεράς, ρεύματα αριστερής αναζήτησης, μαχητικές πρωτοπορίες από τα κοινωνικά κινήματα μοιράζονται αυτό το στόχο. Επιμένουμε στο δρόμο της μετωπικής συμπόρευσης για την Αριστερά της ρήξης και της ανατροπής.

Ψηφίζουμε - στηρίζουμε Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική

Γι' αυτό και σήμερα απευθυνόμαστε πρώτα από όλα σε όλες τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές του εργατικού και του νεολαιίστικου κινήματος με τους οποίους συναντηθήκαμε στις απεργίες, στις καταλήψεις, στη μάχη των διοδίων, στις Πλατείες, στην Κερατέα, στα λιμάνια της οργής.

Απευθυνόμαστε σε όλους αυτούς που αγωνίζονται στις γειτονιές και τις πόλεις της Αττικής ενάντια στην επιχειρηματική-αντιδραστική μετάλλαξη του «τοπικού κράτους», στην οικολογική καταστροφή, στην καταπάτηση των ελεύθερων χώρων.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους κατοίκους της Αττικής που πλήττονται από αυτή την πολιτική και καταλαβαίνουν ότι μια άλλη «διαχείριση» της ίδιας φτώχειας δεν τους χωράει - σε όλους εκείνους που καταλαβαίνουν ότι μπορούμε να πάρουμε την κατάσταση στα δικά μας χέρια.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους αγωνιστές που συνειδητοποιούν την ανάγκη για μια Αριστερά πραγματική δύναμη ρήξης και ανατροπής, αντίπαλο δέος στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Γιατί από αυτή τη μάχη πρέπει να βγούμε νικητές. Γιατί δεν μπορούμε να αφήσουμε την απελπισία να κυριαρχήσει. Γιατί χρωστάμε σε εμάς και τα παιδιά μας, αλλά και σε όσους αγωνίστηκαν πριν από εμάς, ένα μέλλον ελπίδας.

Με το μυαλό στις ανάγκες μας και την καρδιά στα όνειρά μας...

...για την Αττική της Ανατροπής και της Ελπίδας!

στις 18 Μάη ψηφίζουμε

Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική

Υποψήφια περιφερειάρχης: Δέσποινα Κουτσούμπα